

**** uterque DINVS, AEGIDIVS MENAGIVS, **** alique. Nostra haec nunc non re-
ad Diogenis ferunt. Proinde id saltem addimus, quae in patriae ciuiumque
l.c. add. suorum moribus laude digna animaduertebat CHILON, retinu-
Meursius in esse eum constanter, diligenterque in vsum suum conuertisse.
Laconicis Frugalitas, & integritas Lacedaemoniorum, prae ceteris Grae-
lib. II. cap. ciae populis tanta fuit, vt qui castigate casteque viuerent, La-
IV. conice viuere dicerentur. Cum primis patientia, malorumque
tolerantia, Lacedaemoniis propria fuit virtus, cuius si vlla gens,
isti sane singularia dederunt documenta. CHILON quousque
in ea profecerit, deinceps demonstrabitur. Cognata autem
haut raro sunt inter se, pauca loqui, & probum esse virum. De
CHILONE DIOGENES: βραχυλόγος τὴν ἦν: erat in loquendo brevis.
Eamque ob rem ARISTAGORAM MILESIVM, hunc loquendi mo-
rem Chilonium appellasse, refert. Hunc vero ex gentis patriae-
que consuetudine secutum eum esse, nemo ignorat, nisi qui ne-
sciuerit, quid sit λακωνίζειν? Jam HOMERVS Menelao Lacedae-
monio breuiloquentiam affingit: παῦρα μὲν, ἀλλὰ μάλα λυ-
γέως: pauca quidem, verum plane argutissima. Sed quae apud
veteres hac de re occurrunt, collegerunt DESIDERIVS ERASMVVS

† in Chiliad. ROTERODAMENSIS, † & LVDOVICVS COELIVS RHODIGINVS. †† Ha-
Adagior. bemus ergo & hic, quod imitemur: retinendo constanter & ea,
p. 711. quae quisque in suae gentis moribus imitatione digna depre-
†† Lect. An- henderit, cetera fugiendo.

riq. lib. X. §. III. Ceterum vt nunc ad rem ipsam accedamus, poterat
cap. IV. quidem superuacanea videri quaeestio, quo pacto docti ab in-
doctis, boni a malis, sapientes a stultis, periti ab imperitis diffe-
rant, nisi constaret praestantissimos Philosophos hanc rem te-
nuisse sollicitos. Nec immerito: cum nihil frequentius sit,
quam vt sapientiae nomine superbiat stultitia, vitiumque virtu-
tis, & ignorantia eruditionis induat speciem. Ast haec discer-
nere rite, primus ad sapientiam veram gradus est. ARISTIPPVS

† ap. Diog. † itaque interrogatus: τίς διαφέρει οἱ πεπαδευμένοι τῶν
Laertium ἀπαδευτῶν; quo differant periti ab imperitis? respondit: ὥσπερ οἱ
in Aristippo δεδασμασμένοι ἵπποι τῶν ἀδασμάτων: quo domiti equi ab indomitis.
p. 220. Vtique praecipuus verae sapientiae fructus est, compescere ac
domare affectus: quos qui regere, iisque imperare non didice-
runt